

Súd: Mestský súd Bratislava II
Spisová značka: 40P/132/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1223203766
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dáša Onuferová
ECLI: ECLI:SK:MSBA2:2025:1223203766.2

Uznesenie

Mestský súd Bratislava II, v konaní vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., dieťa rodičov: otec - V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. matka - V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. právne zastúpená: Mgr. Renáta Dobrovodská, advokát, so sídlom Rožňavská 22, Bratislava, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

- I. Súd ustanovuje Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, so sídlom F. Lehára 18, Lučenec, za opatrovníka maloletému dieťaťu: R., nar. XX.XX.XXXX, na zastupovanie v konaní vedenom na Mestskom súde Bratislava II pod sp. zn. 40P/132/2025.
- II. Súd návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.
- III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným Mestskému súdu Bratislava II dňa 22.09.2025 sa matka domáha vydania neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil maloletému dieťaťu výchovné opatrenie a to povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu za účelom zabezpečenia odbornej pomoci v Centre prevencie a poradenstva, ul. Dr. Herza 8, Lučenec.

2. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňuje tým, že už v minulosti/rok 2023 u maloletej bolo možné navnímať úzkostnú symptomatológiu viazanú na situácie predávania dieťaťa zo starostlivosti matky do starostlivosti otca, ktorej pretrvávanie malo negatívny efekt na zdravý psychický vývin maloletej. Klinický psychológ odporučil realizovať predávanie maloletej za prítomnosti kolízneho opatrovníka s cieľom objektivizovať správanie dieťaťa a identifikovať možné príčiny a taktiež odporučil spoluprácu oboch rodičov s referátom poradenských služieb na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny a navrhol aj vyšetrenie dieťaťa detským psychológom. Psychologička odporúča, aby styk maloletej s otcom prebiehal za prítomnosti matky, resp. kolíznej opatrovníčky. Pri vypracovaní balíku opatrení na zníženie negatívneho dopadu na zdravý psychický vývin dieťaťa a prípadné eliminovanie vzniku rizík zlyhávania, ako aj na včasný terapeutický zásah odporúča ako prvý krok vyhotovenie súdnoznaleckých posudkov z oblasti psychiatrie a psychológie. Záujmom matky maloletej je ochrana maloletej dcéry pred ďalšou traumou, opakovaným nepríjemným a stresujúcim zážitkom, v záujme zabezpečenia jej zdravého fyzického a psychického vývoja. Matka opakovane navrhuje stretnutia otca s R. v trojici za jej prítomnosti, čo otec neakceptuje. Otec nie je ochotný na tému spoločného stretávania ani komunikovať a takto potvrdiť jeho vyhlásenia. Kolízny opatrovník na pojednávaní dňa 04.07.2024 navrhol, aby medzi rodičmi prebehlo odborné poradenstvo, pretože ich názory sú rozporné a je nevyhnutné, aby aspoň na minimálnej úrovni spolu komunikovali. Z dôvodu, že posledné stretnutie otca s dcérou prebehlo v 1/2024. Matka sa snaží zachovať najlepší záujem dcéry R., zúčastňovala sa navrhovaných stretnutí na základe vydaného neodkladného opatrenia zo dňa 08.08.2024 na ÚPSVaR Lučenec, otec sa referátu nezúčastňoval, svoju neprítomnosť neospravedlnil. Názor maloletej je jasne evidentný z početných správ psychológa a kolízneho opatrovníka, ktoré potvrdzujú, že maloletá odmieta styk s otcom bez prítomnosti matky. Na pojednávaní dňa 28.04.2025 pred vyhlásením uznesenia o výkone sa kolízna opatrovníčka

ako i okresná prokurátorka vyjadrili, že by bolo vhodné pred nariadením výkonu rozhodnutia, vydať výchovné opatrenie, nakoľko vzťahy medzi otcom a matkou a otcom a maloletou R. nie sú v jej najlepšom záujme i s ohľadom na to, že otec sa s dcérou nevidel už 2 roky a tým pádom nepozná záľuby, či potreby maloletej. Všetky súdne a správne rozhodnutia týkajúce sa detí majú demonštrovať, že najlepší záujem dieťaťa je ich prvoradým hľadiskom, preto treba zodpovedne všetkými zainteresovanými inštitúciami, súdmi a v neposlednom rade i rodičmi, skúmať kde, kedy a s kým je maloletá R. astná, spokojná, ktoré situácie vyvolali a vyvolávajú traumu v jej detskom živote, čo doteraz neurobil konajúci súd a čo úplne absentuje na strane otca. Otec odmieta spoločnú komunikáciu rodičov za prítomnosti tretej osoby, odmieta dokazovanie, odmieta znalecké dokazovanie spojené s jeho osobou, čo v reále súdnych pojednávaní nie je ani možné. Prístup otca je absolútna ignorácia dobra dcéry a už by to súd mohol a mal vidieť. Vzhľadom k časovému hľadisku, kedy maloletá R. s otcom neudržiavala kontakt, či telefonicky, prostredníctvom videohovoru alebo fyzicky, a to po dobu dva roky, z čoho vyplýva, že vzhľadom na jej vek, je takáto doba odcudzenia spôsobilá, aby citové väzby s otcom ochladli. Tento stav nie je zapríčinený matkou, ale práve naopak postojom otca. Po pojednávaní dňa 28.04.2025, na ktorom prvoinštančný súd nariadil výkon rozhodnutia, došlo k pokusom otca o styk s maloletou dvakrát (03.05.2025 a 08.05.2025). Maloletá v oboch prípadoch otcovi viac krát povedala, že s ním nechce ísť. Matka sa v oboch prípadoch vždy spýtala maloletej, či chce ísť s tatinom, na čo maloletá vždy s plačom odpovedala, že nechce. Otec dňa 03.05.2025 pri prvom pokuse o styk okamžite volal políciu. Po príchode príslušníkov PZ LC žiadal, aby matku donútili a za ich pomoci spoločne zrealizovali výkon súdneho rozhodnutia. Matka sa v prítomnosti príslušníkov PZ LC opätovne spýtala maloletej, či chce ísť s otcom, na čo maloletá opätovne s plačom odpovedala, že ísť nechce. Matka neporušuje právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie a neporušuje základné práva svojej dcéry. Príslušníci PZ LC vysvetlili otcovi, že v tomto prípade nejde o marenie výkonu súdneho rozhodnutia, nakoľko matka komunikuje, maloletá je pripravená, avšak maloletá ísť nechce, a nie je v ich právomoci maloletú odňať matke. Následne otec s vopred pripraveným trestným oznámením odišiel na okresné riaditeľstvo policajného zboru. Tvrdenia otca, že matka manipuluje maloletú, sú klamlivé. Otec si nechce priznať, že svojím nezaujmom spôsobil ochladnutie citových väzieb medzi ním a maloletou. Je potrebné uviesť, že väzba dieťaťa k Matke je biologicky daná, avšak väzba k otcovi je otázkou budovania vzťahu a vzájomného kontaktu, v tejto roviny otec nemá nastavenú empatiu vo vzťahu k svojej dcére, nemá alebo nechce mať schopnosť vnímať a zdieľať emócie a pocity svojej dcéry. Zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 13.05.2025 vyplýva, že maloletá R. pri styku s otcom prejavuje citlivé a úzkostné správanie, ktoré ju zbytočne traumatizuje, čo zreteľne poukazuje na nevhodnosť pokračovania výkonu rozhodnutia v aktuálnej forme. Uvedené okolnosti, v spojení s konaním o výkon rozhodnutia, jednoznačne poukazujú na nutnosť uloženia výchovného opatrenia nad maloletou R., aby sa zabránilo ďalšiemu vážnemu zhoršeniu psychického zdravia maloletej R.. Pokračovanie styku bez rešpektovania aktuálneho psychického stavu maloletého by mohlo viesť k trvalým emocionálnym následkom a vážnemu poškodeniu jej duševnej pohody. Po pokuse otca o styk s maloletou sa dieťa uchýlilo k drastickému činu - ostrihalo si vlasy, čo v jej veku jednoznačne predstavuje akt sebapoškodzovania. Tento výrazný prejav psychickej tiesne je o to závažnejší, že pred týmto incidentom maloletá sama vyjadrila túžbu ostrihať si vlasy a venovať ich na výrobu parochní pre onkologicky chorých. Takýto prejav obrovskej empatie a mentálnej vyspelosti u päť a pol ročného dieťaťa súd prvej inštancie úplne ignoroval a zľahčil tvrdením, že dieťa nie je schopné vyjadriť svoj názor. Tento fakt je vážnym dôkazom, že maloletá má jasný a uvedomelý postoj, ktorý je absolútne nevyhnutné rešpektovať pri rozhodovaní o jej styku s otcom. Aj keď otec má plnú možnosť a právo prísť za maloletou R. a realizovať s ňou styk v dohodnutých termínoch, jeho správanie je v príkrom rozpore s touto možnosťou. Namiesto zodpovedného prístupu a reálnej snahy o kontakt s maloletou sa otec rozhoduje radšej podávať urgencie na nútený výkon rozhodnutia. Navyše matke ani len neoznami, že sa v dohodnutom čase nedostaví, čo jej znemožňuje akúkoľvek primeranú prípravu alebo organizáciu styku. Tento postup otca, ktorý kombinuje formálne právne kroky so skutočným nezaujmom o reálny kontakt s dcérou, výrazne zhoršuje situáciu a prispieva k psychickému stresu maloletého dieťaťa aj matky. Dňa 08.07.2025 podal ÚPSVaR opätovný návrh na vydanie neodkladného opatrenia na výchovné opatrenie vo vzťahu k maloletej R.. Neodkladné opatrenie podal ÚPSVaR na základe zisteného nepriaznivého psychického stavu maloletej po pohovore zo dňa 09.05.2025. Uvedený návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ÚPSVaRu bol Mestským súdom v Bratislave II dňa 07.08.2025 zamietnutý. Keďže bol pokus o nariadenie neodkladného opatrenia ÚPSVaRu zamietnutý, Matka z dôvodu ochrany svojej dcéry a zabezpečenia jej zdravého psychického vývoja podala toto neodkladné opatrenie na výchovné opatrenie odvolaciemu súdu. Vzťahy v rodine v súčasnosti eskalujú, vzťahovo sa zvyšuje napätie medzi dcérou a otcom, kedy na jednej strane otec maloletú R. berie ako „balík, ktorý sa dá odovzdať“ a na druhej strane u maloletej prístupom otca sa úplne búra vzťahová

väzba, čo si Ootec nechce uvedomiť, pretože on má „rozhodnutie súdu o výkone“ a nič iné ho nezaujíma. Maloletá R. vo veku päť a trištvrté roka je vo vývojovom štádiu dieťaťa, v ktorom je vytváranie stabilných citových väzieb rozhodujúce pre jej ďalší harmonický psychický a emocionálny rozvoj. Preto je dôležité, aby mala zabezpečené stabilné a bezpečné vzťahy s osobami, s ktorými maloletá trávi alebo má tráviť čas, čo znamená i s otcom, musí mu však dôverovať, cítiť sa s ním bezpečne, aby dosiahla psychickú stabilitu, čo svojim prístupom otec absolútne popiera. Násilné prerušenie primárnej citovej väzby u dieťaťa v tak ranom veku môže viesť k dlhodobým následkom, ako sú úzkostné poruchy, problémy v správaní, ťažkosti v nadväzovaní medziludských vzťahov a poruchy emocionálnej regulácie. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je potrebné konštatovať, že bezprostredná realizácia výkonu rozhodnutia na základe platnosti úpravy stretávania sa otca s maloletou na základe rodičovskej dohody, by mala za následok vážne narušenie priaznivého a stabilného psychického vývoja maloletej R.. Preto je v najlepšom záujme maloletej dočasne upraviť stretávanie sa otca s maloletou R. a umožniť realizáciu styku otca s maloletou až po postupnom, odborným spôsobom facilitovanom obnovení vzťahu medzi maloletou a otcom, a to za podmienok rešpektujúcich emocionálne potreby a psychickú pripravenosť dieťaťa, nie otca a na tento krok je potrebné i maloletú pripraviť a to formou podrobenia sa maloletej odbornému poradenstvu. Matka sa obáva, čo vychádza i z ustálených psychologických záverov, že postoj otca, ktorý odmieta prítomnosť matky a nariadený výkon rozhodnutia, kedy súd presadzuje realizáciu styku bez prítomnosti matky a bez postupnej adaptácie maloletej na stretávanie sa s otcom, môže spôsobiť, že R. bude mať pocit, že matka nerešpektuje jej názor, ktorá pri stretnutiach s otcom chce mať prítomnú i matku, a tým u maloletej sa môže vytvoriť pocit smútku, že jej najbližšia vzťahová osoba/ matka ju sklamala, že stráca bezpečný prístav, ktorý u matky cíti. Prečo sa nad týmto súd nezamyslel, keď navnímajúc predmet konania, i zo strany prokuratúry a kolíznej opatrovníčky bolo navrhované opätovne nariadenie výchovného opatrenia a tým i snaha o podporu vzájomnej rodičovskej kooperácie, vzťahov medzi rodičmi a vytvorenia bezpečného prostredia pre maloletú R.? Ak by prvostupňový súd správne navnímal daný skutkový stav v súvislosti s maloletou R. a rodičmi, nemusela by dnes matka podávať návrh na výchovné opatrenie u maloletej. Matka žiadnym spôsobom nezapríčinila nepriaznivý psychický stav maloletej, ale naopak hľadá spôsoby akými môže svojej jedinej a milovanej dcérke pomôcť, keďže otec bojkotuje akékoľvek iné možnosti, teda či už súhlas s psychologickým vyšetrením alebo znalecké dokazovanie. Matka zastáva oprávnený a dôkazmi podložený právny názor, že je preukázaná odôvodnenosť neodkladného opatrenia na nariadenie výchovného opatrenia nad maloletou, ktoré spočíva v preukázaní bezprostredného nebezpečenstva pre maloletú alebo vážneho ohrozenia jej záujmov, ktoré si vyžaduje rýchly zásah súdu namiesto štandardného konania.

3. K návrhu matka doložila: Správa zo psychologického vyšetrenia PSYCHOVITAL s.r.o., Ambulancia klinickej psychológie, zo dňa 09.06.2023; Správa zo psychologického vyšetrenia PSYCHOVITAL s.r.o., Ambulancia klinickej psychológie, zo dňa 09.08.2023; Konzultačná psychologická správa Mgr. Dančiaková Silvia; audiozáznam zo dňa 03.05.2025; audiozáznam zo dňa 08.05.2025; prepis audiozáznamu zo dňa 03.05.2025; prepis audiozáznamu zo dňa 08.05.2025; správa ÚPSVARu z prešetrenia pomerov; správa ÚPSVARu zo dňa 13.05.2025; oznámenie znalca k znaleckému dokazovaniu; Uznesenie Mestského súdu Bratislava II zo dňa 05.11.2024, sp. zn. 40P/76/2024; Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 12.06.2025, I. ÚS 369/2025- 32; oznámenie o vzniku konfliktu záujmov a žiadosť o zmenu kolízneho opatrovníka zo dňa 30.06.2025; žaloba na ochranu osobnosti zo dňa 24.06.2025; pozvánka na prípadovú konferenciu; emailová komunikácia právnych zástupcov; SMS správy medzi otcom a matkou k otázke styku; Uznesenie Mestského súdu Bratislava III zo dňa 08.08.2024, sp. zn. 37Em/3/2024; Uznesenie Mestského súdu Bratislava II zo dňa 28.04.2025, sp. zn. 37Em/3/2024; zápisnica z pojednávania Mestského súdu Bratislava II zo dňa 04.07.2024, sp. zn. 37Em/3/2024; zápisnica z pojednávania Mestského súdu Bratislava II zo dňa 28.04.2025, sp. zn. 37Em/3/2024; žiadosť o súčinnosť otca - spoločné stretnutie, súhlas na psychologické vyšetrenie maloletej; správa ÚPSVARu Lučenec k odvolaniu matky - odpoveď na výzvu zo dňa 06.06.2025; správa z ÚPSVaRu zo dňa 16.09.2024; návrh na nariadenie neodkladného opatrenia - výchovné opatrenie zo dňa 08.07.2025; Uznesenie Mestského súdu Bratislava II zo dňa 08.08.2025, sp. zn. 40P/101/2025 - 87.

4. Podľa § 117 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), ak treba, aby za maloletého konal opatrovník, súd na návrh ustanoví za opatrovníka najmä blízku osobu maloletého, u ktorej je predpoklad, že bude konať v záujme maloletého, ak s ustanovením súhlasí. Inak ustanoví za opatrovníka orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

5. Podľa § 31 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (zákon o rodine), žiadny z rodičov nemôže zastupovať svoje maloleté dieťa, ak ide o právne úkony, pri ktorých by mohlo dôjsť k rozporu záujmov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom alebo medzi maloletými deťmi zastúpenými tým istým rodičom navzájom; v takom prípade súd ustanoví maloletému dieťaťu opatrovníka, ktorý ho bude v konaní alebo pri určitom právnom úkone zastupovať (ďalej len „kolízny opatrovník“). Je potrebné, aby bol maloletý zastúpený opatrovníkom. Preto súd v zmysle § 117 CMP v nadväznosti na § 31 ods. 2 zákona o rodine ustanovil za opatrovníka orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately (výrok I), nakoľko ide o konanie ku ktorému zjavne môže dôjsť ku konfliktu záujmov rodičov a súd v danom prípade nepovažuje za účelné ustanoviť opatrovníka z okruhu blízkych osôb. Opatrovník je povinný vykonávať svoju funkciu v záujme maloletého dieťaťa (§ 61 ods. 1 v nadv. § 31 ods. 4 zákona o rodine).

6. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení zákona č. 87/2017 Z. z. (ďalej len „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

8. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

10. Podľa § 326 ods. 1 a 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

11. Podľa § 327 CSP, k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahuje predpísané náležitosti alebo je nezrozumiteľný, alebo neurčitý, súd taký návrh odmietne, ak ide o také vady, ktoré bránia pokračovaniu v konaní; ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužijú..

12. Podľa § 328 ods. 1 a 2 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý spĺňa náležitosti podľa § 326. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) rozhodne súd do 24 hodín od doručenia návrhu.

13. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán (resp. účastníkov konania v zmysle Civilného mimosporového poriadku) a bez nariadenia pojednávania.

14. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

15. Podľa § 330 ods. 2 CSP, ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej

16. Podľa § 331 ods. 1 CSP, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručí súd ostatným stranám až spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené. Ak bol návrh na jeho nariadenie odmietnutý alebo zamietnutý, uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí ani prípadné odvolanie navrhovateľa súd ostatným stranám nedoručuje; uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo neodkladné opatrenie nariadené.

17. Podľa § 37 ods. 2 písm. d) zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení: uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

18. Podľa článku 5. Zákona o rodine, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

19. Neodkladné opatrenie súd nariadi vtedy, ak má preukázané, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad. Úpravou neodkladných opatrení je umožnené urýchlené a pružné riešenie takých situácií, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. Dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí byť zrejmá z jeho samotného obsahu, resp. aj z písomných dôkazov k nemu pripojených. V konaní starostlivosti o maloleté deti súdy prihládajú predovšetkým na záujem maloletých detí, rovnako pri rozhodovaní sledujú v prvom rade záujem detí.

20. Z rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 20.10.2021, so sp. zn. 12CoP/52/2021: „Odvolací súd zastáva názor, že nemožno neodkladným opatrením nariadiť výchovné opatrenie, nakoľko výchovné opatrenie je samostatným konaním, upraveným hmotným právom podľa ust. §37 ZoR, vyžadujúcim postup ako v konaní vo veci samej, t. j. nariadenie pojednávania, vykonanie dokazovania a rozhodnutie vo veci samej, ktoré sa stáva po nadobudnutí právoplatnosti exekučným titulom. Ak by súd vyhovel takémuto návrhu a uložil by splnenie povinnosti už priamo v rozhodnutí o neodkladnom opatrení, konanie vo veci samej by stratilo svoj zmysel, resp. nebolo by o čom konať, lebo o výchovnom opatrení by sa rozhodlo už nariadením neodkladného opatrenia. Podľa názoru odvolacieho súdu v prípade nariadenia neodkladného opatrenia v znení požadovanom navrhovateľom by neodkladné opatrenie nevykazovalo charakter dočasnosti a predbežnosti poskytovanej ochrany, ale teda by konzumovalo vec samú.“

21. Z rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 11.02.2022, so sp. zn. 12CoP/3/2022: „Odvolací súd sa stotožňuje s prokurátorom, že výchovné opatrenie (a to ani opakované) nie je možné nariadiť neodkladným opatrením. Odvolací súd sa touto otázkou už zaoberal a v uznesení sp. zn. 12CoP/52/2021 zo dňa 20.10.2021 uviedol, že účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých, v ktorom sú súdy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých detí a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam.“

22. Z rozhodnutia Krajského súdu Trnava zo dňa 07.05.2025, so sp. zn. 12CoPno/7/2025: „Otec sa však uloženia výchovného opatrenia domáhal v konaní o rozvod manželstva a s ním spojeným konaním o úpravu práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva. Je pritom potrebné konštatovať, že súd o nariadení výchovného opatrenia podľa § 37 Zákona o rodine rozhoduje rozsudkom v konaní vyžadujúcom si postup ako v konaní vo veci samej (t. j. nariadenie pojednávania, vykonanie dokazovania v rozsahu potrebnom na zistenie skutočného stavu veci a na vydanie rozhodnutia vo veci samej). Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd návrh otca na nariadenie výchovného opatrenia zamietol. Pokiaľ by aj odvolací súd posúdil tento návrh otca ako návrh na nariadenie neodkladného opatrenia o uloženie výchovného opatrenia, odvolací súd poukazuje na to, že v zmysle záverov rodinnoprávneho kolégia výchovné opatrenie, resp. povinnosť zúčastniť sa na psychologickom poradenstve sa ukladá v konaní vo veci samej, nie vo forme neodkladného opatrenia, či procesného uznesenia (vynímajúc konanie o výkon rozhodnutia).“

23. Z rozhodnutia Krajského sudu Trnava zo dňa 18.12.2024, so sp. zn. 14CoE/14/2024: „Sústava výchovných opatrení v zmysle ustanovenia § 37 Zákona o rodine je vybudovaná systematicky, od miernejších zásahov k vážnejším zásahom. Poradenstvo možno uložiť jednému z rodičov, obom rodičom spoločne, niektorému z rodičov alebo obom rodičom a maloleťmu dieťaťu, resp. maloleťmu dieťaťu osobitne, pričom v rozhodnutí musia byť určené ciele, ktoré má poradenstvo sledovať (napr. za účelom zlepšenia schopnosti rodičov navzájom komunikovať o výchove dieťaťa, s cieľom naučiť sa akceptovať úlohu druhého rodiča a pod.). Výhodou výchovného opatrenia je, že súd po jeho uložení sleduje jeho vykonávanie, a to v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, v súčinnosti s obcou alebo s príslušným zariadením. Podľa záverov poradenstva rozhodne o aplikácii ďalších opatrení, pričom môže využiť napr. predĺženie poradenstva, resp. jeho rozšírenie o nové ciele. Hmotno-právnu podmienkou uloženia výchovného opatrenia je, že to vyžaduje záujem dieťaťa. Pokiaľ má súd za to, že výchovné opatrenie už nie je potrebné, môže ho zrušiť. Ak výchovné opatrenie neprinesie želaný výsledok, ktorým je zvyčajne zmena postoja niektorého rodiča, resp. oboch rodičov alebo zmenu postoja dieťaťa, súd môže využiť ďalšie opatrenia, ktorými fakticky alebo právne zasiahne do výkonu rodičovských práv a povinností. Účinnosť uloženého výchovného opatrenia súd hodnotí jednak priebežne, jednak po skončení doby, na ktorú bolo uložené. Podkladom pre hodnotenie budú správy predkladané osobami, ktoré spolupracujú so súdom pri sledovaní výkonu jednotlivých opatrení (orgán sociálno-právnej ochrany detí, obec, škola, neštátne subjekty a iné). Pri povinnosti podrobiť poradenstvu je podkladom správa, ktorú vyhotoví subjekt, ktorý sociálne poradenstvo, resp. odborné poradenstvo v špecializovanom zariadení vykoná. Rozhodnutie súdu nasledujúce po zhodnotení účinnosti výchovného opatrenia môže spočívať buď v zrušení nariadeného výchovného opatrenia alebo v uložení iného výchovného opatrenia, príp. v predĺžení doby trvania výchovného opatrenia. Ak súd zistí, že výchovné opatrenie splnilo sledovaný účel, svoje rozhodnutie zruší. Ak zistí, že sledovaný účel nebol dosiahnutý, môže nariadiť iné výchovné opatrenie.“

24. Súd po oboznámení sa s návrhom matky, priloženými listinnými dôkazmi, s poukazom na citované zákonné ustanovenia a rozhodnutia odvolacích súdov, dospel k záveru, že nariadiť neodkladným opatrením výchovné opatrenie podľa návrhu matky nie je možné a preto návrh na nariadenie neodkladnému opatrenia zamietol. Výchovné opatrenie podľa § 37 Zákona o rodine predstavuje samostatný hmotnoprávny inštitút a jeho realizácia si vyžaduje vedenie riadneho súdneho konania vo veci samej. Takéto konanie zahŕňa nariadenie pojednávania, vykonanie dokazovania a následné meritórne rozhodnutie. Neodkladné opatrenie podľa procesnoprávných predpisov slúži na zabezpečenie dočasnej, predbežnej ochrany práv alebo na zabránenie vážnej ujme, pričom nemá charakter definitívneho rozhodnutia o veci samej. Jeho účelom je zabezpečiť stav veci do času, než bude možné riadne rozhodnúť v meritórnej rovine. V prípade, že by súd nariadil neodkladné podľa návrhu matky, nešlo by opatrenie s charakterom dočasnosti a predbežnosti poskytovanej ochrany, ale fakticky by nahradilo rozhodnutie vo veci samej.

25. Nad rámec uvedeného súd upriamuje pozornosť na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č. k. 13CoE/10/2025 - 1802 zo dňa 17.09.2025, ktorým potvrdil uznesenie Mestského súdu Bratislava II č. k. 37Em/3/2024-1101 zo dňa 28.04.2025, ktorým nariadil výkon rozsudku Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 39P/176/2021 - 233 zo dňa 29.09.2022, a uložil povinnosť povinnej/matke umožniť styk oprávneného/otca s maloletou. Z predmetného rozhodnutia súd cituje: „Úloha oboch rodičov je v živote maloleťmu dieťaťa nezastupiteľná. Záujmom dieťaťa je nepochybne, aby bolo v starostlivosti toho z rodičov, ktorý uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa. Starostlivosť a výchova o maloleťmu dieťa predpokladá zabezpečenie nielen materiálnych, ale i nemateriálnych podmienok, ktoré umožňujú rozvíjanie osobnosti maloleťmu dieťaťa. V procese socializácie maloleťmu dieťaťa je v zásade nevyhnutná účasť oboch rodičov. Po rozpade rodiny s maloleťmi deťmi nielen etika príbuzenských vzťahov, ale aj zákon zaväzuje deti k povinnosti svojich rodičov číť a rešpektovať, kým rodičovská zodpovednosť (za riadnu výchovu detí) je prikázaná obom rodičom; preto, pokiaľ nie sú zistené také skutočnosti, ktoré by viedli k pozastaveniu výkonu rodičovskej zodpovednosti, nie je dôvod na to, aby rodič, v ktorého priamej starostlivosti maloleťmu dieťa nie je, aby sa tento rodič s maloleťmu dieťaťom nestretával. Záujem maloleťmu dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri hľadaní konkrétneho najvhodnejšieho usporiadania vzťahov medzi rodičmi a maloleťmu dieťaťom a tento záujem vyžaduje, aby sa na jeho výchove podieľali obaja rodičia, ktorí majú v živote maloleťmu dieťaťa bez pochybnosti nezastupiteľné postavenie (nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 554/04). Základným právom každého maloleťmu dieťaťa je právo na pravidelný kontakt s obidvoma rodičmi.“

Záujem maloletého dieťaťa treba skúmať z objektívneho hľadiska a je nesporné, že v záujme maloletých detí je, aby sa vytváral pozitívny vzťah maloletých detí k obom rodičom, a to nevyhnutne vyžaduje pravidelný styk (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/207/2018 zo dňa 29.10.2019).“

26. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia §52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti výroku I tohto uznesenia nie je možné podať odvolanie (§ 357 CSP a contrario).

Proti výrokom II, III, tohto uznesenia je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Mestskom súde Bratislava II. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).